

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Sturoul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminecă.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Osana...

Cu șase zile înaintea Paștilor, Isus venind în Vitania l-a înviat pe Lazar, care în seara aceea deja a cinat cu dânsul, iar Maria luând mir de nard, a uns picioarele Lui și le-a șters cu părul capului ei. Iar Iuda din Iscariot a observat: De ce nu s'a vândut mirul și de ce nu s'a împărțit prețul lui săracilor? Iuda a spus aceasta, căci avariția stăpânea sufletul lui, acel suflet în care deja încolțise infernalul plan al vinderii lui Isus.

Și Isus i-a zis: „Lasă-o pe dânsa: pentru ziua îngropării mele l-a păzit acesta. Căci pe săraci pururea-i aveți cu voi, iară pe mine nu mă aveți pururea.“

Mulți dintre iudani credeau în El, căci l-a înviat pe Lazar, și arhieriei s'au hotărât ca să-l ucidă pe acesta.

A doua zi a pornit Isus spre Ierusalim și poporul iudovesc, acest cameleon, care își schimbă simpatia și ura, conform împrejurărilor, i-a ieșit în întâmpinare, cu crenge de finic și așternându-și mantalele înaintea mînzului de asină, pe care a intrat Isus în orașul măreț, a strigat cu glas mare: „Osana, bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israil!“

Și nimeni, nici ucenicii Lui n'au înțeles că aceste toate erau scrise. Jidanii i-au pregătit intrare triumfală, căci ei văzuse învierea lui Lazar, iar nicidecum nu s'au gândit la grozava și blestemata vorbă, cu care vor cere și pretinde moartea Regelui, proclamat de ei înșiși: „Răstignește-l!“

Noi, care cunoaștem întâmplarea cea mai tragică din lume, batjocorirea divinității ascunsă sub fața de om a lui Isus, chinurile ce

a suferit acest Om-Dumnezeu în nevinovăția lui, care știm că El a avut moartea morților pe lemnul crucii, noi nu putem a rosti osanele fără strângerea de inimă. Nu putem preamări Împăratul lui Israil, fără să nu-i promitem: „*Isuse, osana ție; noi vom rămâne cu Tine în săptămâna durerilor și a patimilor, nouă Rege ne vei fi și atunci, când alții te vor batjocori; vei rămâne Dumnezeuul nostru și când îți faci cale grea și tristă, ducând crucea ta; noi priim în Tine a Doua Persoană Dumnezeiască și când mori pe cruce. Și nu vom mări chinurile tale prin păcatele noastre...*

Osana Ție, osana!...

Dr. Irina Berinde.

Dumnezeu ne ascultă pe noi după măsura încrederii noastre ce avem în El.

„Tot pământul pe unde va călca talpa piciorului vostru, al vostru să fie.” Așa a grăit Domnul către fiii lui Izrail și sf. Bernard spune că piciorul vostru este încrederea voastră, până unde ajunge aceasta atâta va dobândi. Ai mare încredere în Dumnezeu și nădăjduiești lucruri mari dela Dânsul, vei dobândi lucruri mari și El va face lucruri mari prin tine. Nădăjduiești puțin dela Dânsul, va săvârși lucruri mai mici prin tine. În sfânta scriptură avem multe exemple cari ne arată aceasta.

Acel dirigător al sinagogei a lăsat fiica lui în stare de agonie, și pe când a ajuns la Isus, a și murit, și atunci a zis lair către Domnul: „Doame, fiica mea chiar acum a murit, vino dar și pune mâna ta peste dânsa și va învia.” Ceva credință și încredere a avut el și anume a crezut că Isus o poate învia, însă credința lui era slabă. După părerea lui era de lipsă, ca Domnul să meargă până acolo și să pună mâna pe ea, atunci va învia. **M â n t u i t o r u l** a făcut exact în măsura încrederii ce a avut el. A mers acolo, a găsit fata moartă, a luat-o de mână și a sculat-o la viață.

Aceea femeie, care a suferit de curgerea sângelui și și-a cheltuit întreaga avere pe doctori, fără să fie vindecată de dânsii, s'a apropiat de Isus cu

o încredere mai mare: „Numai de mă voi atinge de haina Lui, mă voi vindeca” — a crezut dânsa. Ea s'a înghesuit prin mulțime, a ajuns la Isus, s'a atins de poalele hainei lui și numai decât s'a vindecat. Dumnezeu a făcut după credința pe care a avut-o.

Sutașul care a avut un servitor bolnav a avut o credință mai mare ca toți ceilalți. El a venit la Isus și a zis: „Doamne, sluga mea zace în pat paralytic cumplit chinându-se,” Isus numai decât răspunde: „Eu voi veni și-l voi vindeca.” Însă sutașul îndemnat de un sentiment de nespuse umilință zice: „Doamne nu sunt vrednic să întri sub acoperământul meu, ci zi numai un cuvânt și se va vindeca sluga mea.” Și ca să arate și mai tare credința lui în puterea nemărginită a lui Isus asupra forțelor naturei și asupra forțelor supra naturale, face o paralelă, cum are el puterea asupra oamenilor puși în subordinea lui: „Căci și eu sunt om sub ascultare, având sub mine ostași; și zic acestuia: du-te, și se duce și altuia: vino, și vine, și slugii mele: fă aceasta și face.” După aceasta clară și ostășească mărturisire a credinței nu ne putem mira de răspunsul lui Isus: „Du-te, precum ai crezut, făcă-se fie.”

Adecă Dumnezeu ne ascultă

în măsura încrederii noastre față de Dânsul, pentru aceea ne rugăm și noi cu cuvintele regescului profet: „Fie Doamne îndurarea Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.” (Rodriguez.)

Glasul Crucii.

Din cântările adânc mișcătoare și îndemnătoare la pocăință a sfintei Biserici din postul mare, străbate glasul dureros al creștinilor cântând:

„La lemnul sfintei Crucii alerg, ca sufletul să mi-l ispășesc.” Puterea magnetică a Crucii ne atrage spre dânsa, ca să aflăm liniștea sufletelor noastre. Ne prosternem înaintea Crucii cu ochii ridicați spre „Omul durerilor,” Care vindecă durerile și necazurile acelora cari îl cred de „Răscumpărător” al nostru.

Când omul este supărat și necăjit, în mod îndoit își simte greutatea și povara necazului său, fiind părăsit de semenii săi și neliniștit în sufletul său.

Lemnul Crucii este lemnul mângâierii, deși sub greutatea acestui lemn însuși Dumnezeu-Omul a căzut, desi viața noastră se numește „Valea plângerilor,” totuși Crucea ne mângâie, ne întărește, ne îndeamnă, învață și călăuzește la limanul fericirii sufletești.

Pentru ce suferă omul atâta în viață? Omul care este regele pământului, mereu este necăjit și se tânguiește. Cu cât este mai iscusit, mai gingaș

cult și deștept, cu atât viața-i este o povară mai grea!

Zilnic constatăm aberațiile minții și ale lucrărilor omenești, pesimismul, greața de viață și de trai, transgresiunile morale și pasiunile senzuale dominează societatea omenească. Obsesat de lucru, obsedat de gânduri, infiltrat de boale și nemulțumiri vagabundează ca un pelerin în noroiul acestei lumi deșarte.

Numai singur omul între toate creaturile universului știe și poate a se cugeta și a plânge.

Sufletul omului numai trecător și nu stabil se delectează în frumsețele naturii, sufletul omului nu-i creat pentru aceasta lume deșartă, cearcă și dorește mângăiere, îndestulare, pace și fericire.

Sub tulpina Crucii putem afla răspuns mângăitor, și îndestulitor.

Acest lemn „făcător de minuni” posedă glas de îmbărbătare și învățătură adâncă pentru tâlcuirea jelaniei noastre. Crucea este semnul din pustie, este șarpele de aramă a lui Moisi, la care privind ne putem elibera de ranele trupești și sufletești.

Crucea este degetul cel mare, care ne îndeamnă a privi în sus spre cer.

Crucea este podul de ispășire și împăcare între Dumnezeu-Creatorul ofenzat și omul păcătos, pe acest pod s'a scurs sângele de împăcare a Fiului lui Dumnezeu, a lui Isus Hristos pentru mântuirea neamului omenesc.

Crucea ne spune cauza nefericirii noastre vremelnice din motivul, că nu pământul este patria noastră cea adevărată.

Deci să nu fim neîncrezători, necredincioși, mereu tânguitori, că Dumnezeu-Tatăl nu din răsbunare și mânie ne-a creat pe pământ pentru de a suferi, ci ne-a creat din iubirea Sa nemărginită, Crucea ne arată calea fericirii și învingerii.

Sf. Apostol Pavel ne învață și îmbărbătează: „N'avem cetate statornică pe acest pământ, să o căutăm pe cea viitoare.”

După noaptea întunecoasă, răsare aurora dimineții luminoase, din moartea de pe Cruce, din suferințele și patimile Mântuitorului, suferite pe acest lemn, a răsărit mântuirea și viața vecinică fericită.

Lemnul morții a devenit podul strălucitor al încrederii.

Glasul Crucii ne strigă:

„Înainte, tot înainte, peste mormânturi și dincolo de mormânturi, luptându-te omule cu încredere vei ajunge la ușurare, isbândă și fericire.

Glasul Crucii în săptămâna patimilor lui Isus, — ascultându-l noi creștinii și curățându-ne sufletele de tina păcatelor în sf. Taină a Mărturisirii — ne va conduce la sfânta și slăvita înviere a dulcelui Isus.

D. V.

Publicațiune.

Biserica gr. cat. română din Moiseiu (Maramureș) pune în vânzare prin licitație publică,

pădure esență de molift depe un teritor de 50 Ha.

Licitația se va ținea la Administrația Capitulară a Episcopiei Maramureșului în Baia Mare în ziua de 25 Aprilie a. c. ora 10 a. m.

Condițiunile de licitație în oarele oficioase se pot vedea la Administrația Capitulară Baia Mare, Oficiul Vicarial Sighet, Oficiul Parohial Moiseiu și la Ocolul Silvic din Vișeu de sus.

Moiseiu, la 20 Martie 1933.

Oficiul Parohial.

Programul serviciilor divine în săptămâna mare la Biserica română-unită din Sighet.

Luni, Marți și Miercuri (în 10, 11 și 12 April crt.) dimineața credincioșii se mărturisesc, apoi la sf. Liturgie (ora 10, a. m.) se împărtășesc.

Joi, (în 13 April crt.) dimineața mărturisire, la ora 10 sf. Liturgie și cuminecare.

Vineri, (14 April crt.) la ora 9 a. m. oficiul ceasurilor. D. m. la ora 4 Mănecare sf. Patimi.

Sâmbătă, (15 April crt.) dimineața mărturisire și la ora 10 a. m. sf. Liturgie și cuminecare.

DUMINECĂ, (16 April crt. Praznicul sfințelor Paști) dimineața la orele 3 Mânecarea sfintei Invieri, la orele 8^{1/2} a. m. sf. Liturgie și binecuvântarea păștilor. D. m. la orele 4 vecernie.

Luni, (17 Aprilie crt.) și **Marti** (18 April crt.) la orele 10 a. m. sf. Liturgie, d. m. la orele 4 vecernie.

Sighet, la 3 April 1933.

Oficiul parohial

Vești rele. În preajma sf. sărbători, în acest timp sfințit de pocăință, când fiecare creștin ar trebui să trăiască o viață mai bună, ne sosește vestea dureroasă, că mâini criminale, într-o singură noapte au spart 4 biserici, furând mai multe obiecte bisericesti.

În noaptea de 3 spre 4 Aprilie au fost sparte bisericile din Văleni, Cornești, cea catolică și cea ortodoxă, și biserica din Fe-rești. Vandalismul, cu care au fost răsturnate lucrurile din a-

ceste biserici, arăta, că răufăcătorii n'au putut să fie creștini. În aceasta nădejde am așteptat rezultatul anchetei. Durere și rușine, acești infractori și pângăritori de biserici au fost, — afirmative, 3 tineri din Botiza, cari au fost prinși. Cercetările vor dovedi vinovăția sau nevinovăția lor.

Dacă însă sunt ei vinovații, trebuie să ne dea de gândit, că după bisericile din Săliștea și Giulești acum patru biserici au căzut jertfă mâinilor criminale. Oare nu este la mijloc scăderea credinții, care a ajuns până la indiferentismul cel mai întunecat și care indeamnă pe tinerii noștri, ca în vederea petrecerilor să câștige chiar și în acest mod banii de lipsă?

Oficiul protopopesc al districtului-Sighet.

Nr. 217—933. prot.

Cătră Ven. oficii parohiale din district.

Prin aceste se comunică fraților preoți din acest district, ca, sosind salariul pe Martie, ridi-

careea acestui salar nu s'a putut face, fiindcă frații preoți n'au înaintat chitanțele cerute pentru plățirea impozitului global pe trimestru Ianuarie—Martie 1933.

Ca acest salar să se poată ridica dela Preaonorata administrație Capitulară este de lipsă prezentarea acestor chitanțe, cum și prezentarea unei dovezi, că preoții au achitat în întregime impozitul global pe anul 1932. Aceste acte sunt de a se prezenta din partea fiecărui preot, inclusiv aceia, cari au proprii sau rețineri de salarii provenite din ridicare de avansuri.

Lipsa numai unei singure chitanțe sau dovezi, face imposibilă ridicarea salariului de mizerie ce-l primim, chiar acum în preajma sf. Sărbători.

Cu insistență sunt rugați toți frații preoți, a căror bun simț și inteligență nu se poate trage la îndoială, că în interesul lor propriu, să satisfacă cererilor legii și cu întoarcerea poștei să înainteze chitanțele solicitate.

Sighet, la 6 Aprilie 1933.

Oficiul protopopesc.

Calendar săptămânal.

9 — 15 Aprilie 1933.

9. **Duminea Floriilor** (Ap. Filip 4, 4 Ev. Ioan 12, 1.)

10. **Luni M. Terente**

11. **Marți M. Antipa**

12. **Miercuri P. Vasiliu**

13. **Joia Sf. Patimi** Ap. I. Cor. 11, 23. Ev. Mat. 26, 2.

14. **Vinerea Sf. Patimi** La Vecernie Ap. I. Cor. 11, 23. Ev. Mat. 27, 1.

15. **Sâmbăta Paștilor.** La Lit. Sf. Vasile cel Mare împreună cu Vecernie Ap. Rom. 6, 3. Ev. Mat. 28, 1.

